

Az erdők védelméről

Máté István
m. áll. erdőész

Nem elég a védelem pusztá hangoztatása, cselekedni is kell. Mert mind a városok, mind pedig a falvak népe (tisztelet a kivételnek!) nem becsüli eléggé az erdőt. Pedig ehhez nem kell magasabb képzettség, csak egy kis kultúra! Tudni kell azt, hogy az erdő az egész ország, tehát a *nép* érdekeit, a magasabb színvonalon álló emberi jólétet szolgálja.

Cikkem írására az erdő szeretete készített. Az igazi erdőápoló való-ággal fájo szívvel nézi, mint török csonkká telepítésének legszebb egyedeit. Kezphetjük akár a fák napjára kiránduló iskolás gyermekekkel. Bár tanítói felügyelet alatt állanak, mégis előfordul, hogy letördelik a fákat. Nemcsak az oldalágakat, hanem a csúcsajtásokat is, pedig ezek elvesztése után a letört csúcsú fákból ritkán és csak a leg-
gondosabb kezelés-
l nevelhető olyan fa, amely társait növekedésben követni tudja.

Elriasztó jelenség, amikor egy kiránduló társaság után tarka-barka papírhulladék borítja az étkezés színhelyét, pedig ez a csúfság egy kis figyelmességgel éppen úgy elkerülhető, mint a fák megrongálása.

Az erdő szeretetére, óvására már az elemi iskola padjaiban meg kellene tanítani a gyermekeket, fel kellene világosítani őket arról, mit is jelent az egész társadalom részére az erdő, sőt még az erdőn kívül álló legkisebb facsemete is.

Az erdő fáinak, esemetéinek védelmét mint külön tantárgyat kellene előadni — ha már ennek a tanítása az elemiben elmaradt — a bevonuló újoncnak is. A honvédség ilyen kioktatása demokratikus népünknek nagy hasznára volna. Ha a katonaság gyakorlatra vagy esetleg gyakorlaton kívüli táborezésre megy, mégpedig fás, erdős területre, akkor álcázás, sátorkészítés vagy bármely más célból, sohase menjen neki az erdőnek és fának szakszerű utasítások és felügyelet nélkül; ezt csak úgy lehet elérni, ha az erdő okszerű védelmében az újoncokat is kioktatják.

Nem egy esetet tudok, amikor a gyakorlatozó katonák (nem is a háborús években) nemcsak a fák ágait, hanem a legszebb suhángok vagy rudasfák csúcsait törték le és ezzel a legnagyobb gonddal és odaadással, a *nép* érdekében drága pénzen végzett telepítést tönkretették.

Bármilyen álcázáshoz, amire a gyakorlati oktatásban szükség van, nem kell a fának a csúcsa vagy akár az egész fa tövétől kezdve, hanem elegendők az oldalágak vagy — ahol aljnövényzet van — a cserjék, ezek is teljesen megfelelnek a célnak.

Meg kellene tiltani az állami faraktárak területén való táborozást, mert az — tekintet nélkül a károsításra — nagy tűzveszéllyel is jár.

A bajt és kárt meg kell előzni, oda kell hatni, hogy gondos és helyes oktatással felvilágosítsák a tanulókat és újoncokat az erdő nemzetgazdasági jelentőségéről, mert az erdő a nép jólétét emeli, de csak akkor, ha kellő védelemben részesül.

Szerény nézetem szerint az erdő szeretetének és védelmének a szükségét a serdülő nemzedék gondolatvilágába bele kell nevelni, mert másképp minden fáradozásunk eredménye kevés vagy talán nulla lesz.

Tanítani kell azt, hogy: «Ne bántsd, szeresd az erdőt!»

Protection des forêts. Sur son importance il faut instruire non seulement les écoliers, mais aussi les soldats.

The Protection of the Forests should be taught not only in the elementary school but in military service too.

Über den Schutz der Wälder. sollten nicht nur die Schulkinder, sondern auch die Rekruten des Heeres entsprechend unterrichtet werden.

Egyesületi közlemények

Választmányi ülés.

Egyesületünk igazgató-választmánya november hó 10-én tartotta ebben az évben 4. rendes ülését, amely az Egyesületet ismét egy jelentékeny lépéssel vitte előbbre a demokratikus fejlődés útján és ezzel nem csekély mértékben gyarapította erkölcsi erejét.

Egyhangulag elhatározta az igazgató-választmány, hogy kérni fogja az Egyesület felvételét a *Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségébe*. (M. T. E. Sz.) Ez az intézmény a Magyar Mérnökök és Technikusok Szabad Szakszervezetének a kezdeményezésére folyó évi június hó 29-én alakult műszaki tudományos életünk fejlesztésére és irányítására. Szervezete a közös erőkihajtás szükségének az alapelvein épült fel, tekintélye nagy segítség, a végzett munka arányában juttatott anyagi támogatása pedig reális, igen hatékony ösztönzés a tagegyesületek részére.

Az egyesületi munka elmélyítése és irányának mind politikai, mind pedig célszerűségi szempontokból a felügyeleti hatóságok megszabta vezérelvek szerinti kialakítása szükségessé tette, hogy az Országos Erdészeti Egyesület is olyan állandó munkatársakat rendeljen az elnökség támogatására, akik mint egy-egy ügkör felelős vezetői annak belterjesebb művelését, a fokozott ütemet, a harmónikus együttműködést és a népi demokrácia szellemének maradéktalan érvényesülését biztosítják.

Ilyen értelemben választotta ki az igazgató-választmány saját kebeléről a fent megjelölt cél szempontjából legalkalmasabb szakembereket, akik ügkörüket tiszteletbeli megbízás alapján látják el.

Az egyhangulag megválasztott elnökségi munkatársak a következők,

Titkár: *Jablánczy Sándor* főerdőmérnök (Esztergom),

Káder-felelős: *Szendé György* előadó (Budapest),

Oktaató: *Dr. Magyar János* főerdőmérnök (Budapest),

Sajtópropaganda-felelős: *Iby Gábor* erdőmérnök (Budapest),

Külföldi kapcsolatok felelőse: *Madas András* erdőmérnök (Budapest),

Termelési felelős: *Schneider Jenő* erdőüzemi főintéző (Csákvár),